<u>ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ, ಕರ್ನಾಟಕ</u>

20/12/2018

<u>ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಟಣೆ</u>

<u>ಟ್ರಾನ್ಸ್ಜೆಂಡರ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ (ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್) ಮಸೂದೆ, 2018 ಮತ್ತು ಟ್ರಾಫಿಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ (ಪ್ರಿವೆನ್ಷನ್, ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಅಂಡ್ ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್) ಮಸೂದೆ, 2018 ಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ</u>

<u>ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತಿತರು, ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಹೋರಾಟಗಾರರು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಅವರ ಬೆಂಬಲಿಗರಾದ ನಾವುಗಳು ತೀವ್ರವಾದ ಶೋಷಣೆಯ ಹಲವಾರು ರೂಪಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತಿತ ಸಮುದಾಯ ಹಾಗು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ (ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ಆದರೆ ಅವರಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದಂತೆ) ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವುಗಳು ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾಗಿರುವಂತಹ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಜೆಂಡರ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ (ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್) ಮಸೂದೆ, 2018 ಮತ್ತು ಟ್ರಾಫಿಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ (ಪ್ರಿವೆನ್ಷನ್, ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಅಂಡ್ ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್) ಮಸೂದೆ, 2018 ಗಳ ಕುರಿತು ಗಂಭೀರವಾದ ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಎರಡೂ ಮಸೂದೆಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯೆದುರು ಮಂಡನೆಯಾಗುವುದು ಬಾಕಿಯಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಅವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಮಿತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.</u>

<u>ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಗಸ್ಟ್ 2018ರಲ್ಲಿ, ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹರ್ಷ್ ಮುಂದೆರ್ ಮತ್ತು ಇತರರು v. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯನ್ನು ಅಪರಾಧೀಕರಿಸುವ ವಿಧಾನವು, ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ ಎಂದು ಗಮನಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2018ರಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಐದು ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೀಠವೊಂದು ನವತೇಜ್ ಸಿಂಘ್ ಜೋಹರ್ ಮತ್ತು ಇತರರು v. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಕಣದಲ್ಲಿ, "ಎಲ್.ಜಿ.ಬಿ.ಟಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು "ಸೆರೆಹಿಡಿಯದೇ ಬಿಟ್ಟ ಪಾತಕಿಗಳೆಂಬ ಕರಿನೆರಳಿನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅರ್ಹರು" ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಎರಡೂ ಮಸೂದೆಗಳು (ಟ್ರಾನ್ಸ್ಜೆಂಡರ್ ಮಸೂದೆ ಮತ್ತು ಟ್ರಾಫಿಕಿಂಗ್ ಮಸೂದೆ , 2018) ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅಪರಾಧೀಕರಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರವು, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣವಾದಿ / ಅಭಿವೃದ್ಧಿವಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು, ಬಡವರು ಮತ್ತು ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು, ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಜೀತದಾಳುಗಳು, ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಮನೆಕೆಲಸದವರು, ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಲಿಂಗಪರಿವರಿತಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಅಂತರರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವತ್ತ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿದೆ.</u>

<u>ಟ್ರಾನ್ಸ್ಜೆಂಡರ್ ಮಸೂದೆ</u>

1. <u>ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯದ ಯಾವುದೇ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು ಮತುತ್ ಅದು ಸಮುದಾಯದ ಯಾವುದೇ ಕಳವಳ ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದೊಂದು ದೌರ್ಜನ್ಯಕರ ಶಾಸಕಾಂಗೀಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.</u>
2. <u>ಈ ಮಸೂದೆಯು ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳಾದ , ಮೀಸಲಾತಿ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ಹಿಂದಿನ ತಾರ್ಕಿಕತೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾದ ನಡೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದು ನಾಲ್ಸಾ ತೀರ್ಪು, ಎಂ.ಎಸ್.ಜೆ.ಈ. ವರದಿ ಮತ್ತು ಸಂಸದೀಯ ಸ್ಥಾಯೀ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿರುವ ಸ್ವ-ನಿರ್ಧಾರದ ಹಕ್ಕಿಗೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.</u>
3. <u>ಮಸೂದೆಯು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಅಂಗಗಳು, ಪೊಲೀಸ್ ಹಿಂಸೆ, ಹುಟ್ಟಿನ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವ ಹಿಂಸೆ, ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.</u>
4. <u>ಮಸೂದೆಯು, ಲಿಂಗಪರಿವರ್ತಿತರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆದಾಯ ಮೂಲವಾದ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯನ್ನು ಅಪರಾಧಿಕಾರಣವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಆರೋಗ್ಯಸೇವೆ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿವಾಹ, ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ, ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮಸೂದೆಯು, ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತಿತರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.</u>
5. <u>ಮಸೂದೆಯು ಇತರ ಜನರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಲಿಂಗಪರಿವರ್ತಿತರ ಮೇಲಿನ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಹಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.</u>
6. <u>ಮಸೂದೆಯು, ಲಿಂಗಪರಿವರ್ತಿತರು ಮುಕ್ತ ಓಡಾಟ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸುವ ಹಕ್ಕಿರುವ ವಯಸ್ಕಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೊರೆಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ,</u>

<u>ಟ್ರಾಫಿಕಿಂಗ್ ಮಸೂದೆ</u>

1. <u>ಮಸೂದೆಯು ಅಪಹರಣಕ್ಕೊಳಗಾದ ಸಂತ್ರಸ್ತರನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ, ಜೀತ ಪದ್ಧತಿ, ಗುತ್ತಿಗೆ ನೌಕರಿ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಜ್ಯ ವಲಸಿಗ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೊಳಪಡಿಸುವುದನ್ನು ದಂಡನಾರ್ಹಗೊಳಿಸುವ ಈಗಾಗಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.</u>
2. <u>ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ, ಅಸ್ಪಷ್ಟ ದಂಡನಾ ನೀತಿ, ಪೋಲೀಸರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮೊದಲಾದವಾಕ್ಕು ಸಂಬಂಧವೇ ಇರದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಮಸೂದೆಯು ಅಪರಾಧ ನ್ಯಾಯದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.</u>

3. ಮಸೂದೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಆಶ್ರಯ ಗೃಹಗಳ ವೈಫಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತದೆ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರರನ್ನಾಗಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಸಂತ್ರಸ್ತರು ಕಾನೂನು ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯ ನಾಗರೀಕರಿಗೂ 'ರಕ್ಷಣೆ'ಗಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಕಾನೂನು ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.
4. ಮಸೂದೆಯು, ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಗುಂಪುಗಳು, ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಲಿಂಗಪರಿವರ್ತಿತ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ, ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಮನೆಗೆಲಸದಂತಹ ಅನೌಪಕಾರಿಕ ಕೆಲಸಗಳ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿಲ್ಲ
5. ಮಸೂದೆಯು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದಾತರನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರಾಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ, ಒಬ್ಬರ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯದ ಬಗೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಕಡೆಗಣಿತ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅತಿರೇಕದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ.
6. ಮಸೂದೆಯು ಹಾರ್ಮೋನುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಔಷಧಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದನ್ನು ಅಪರಾಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಹಾರ್ಮೋನ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಲವಂತ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ.
7. ಮಸೂದೆಯು ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
8. ಮಸೂದೆಯು ಮಾನವಾಧಿಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಸಂತ್ರಸ್ತ-ಕೇಂದ್ರಿತ ವಿಧಾನಗಳೆಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸುವ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ: 9972736749, 9620889944

COALITION OF SEX WORKERS AND SEXUAL MINORITIES' RIGHTS, KARNATAKA

20/12/2018

PRESS RELEASE

Oppose Transgender Persons (Protection of Rights) Bill, 2018 and Trafficking of Persons (Prevention, Protection and Rehabilitation) Bill, 2018

We, transpersons, sex workers, activists, academics, and allies in Karnataka, work on various forms of extreme exploitation and with the transgender community and sex workers (including but not limited to transgender sex workers). We express grave concerns with the regressive Transgender Persons (Protection of Rights) Bill and the Trafficking of Persons (Prevention, Protection and Rehabilitation) Bill, 2018. Both bills are pending consideration before the Rajya Sabha now. **We demand that both these Bills not be introduced in the Rajya Sabha and that they be referred to a Select Committee of the Rajya Sabha**.

Recently in August 2018, the Delhi High Court in Harsh Mander and ors. vs. UoI has observed that the approach of criminalising begging was not a solution to addressing the problem. Further, in September 2018, a five judge bench of the Supreme Court in Navetej Singh Johar and ors. vs. UoI categorically held that "**The LGBT persons deserve to live a life unshackled from the shadow of being 'unapprehended felons'**." Both the Bills (Transgender Bill and Trafficking Bill 2018) are fundamentally motivated by a criminalizing impulse. The state instead of taking on welfarist / developmentalist functions chooses to focus on incarcerating the poor and marginalised, including sex workers, bonded labourers, contract workers, domestic workers, construction workers, transgender persons, inter-state, intra-state and international migrant workers.

Transgender Bill

1. Bill was passed in Lok Sabha without ANY community consultation and does not address concerns or demands of the community and is an abusive legislative process.
2. Bill is a retrograde step from previous iterations of transgender persons' rights such as reservation, employment and education opportunities, right to self determination of gender as iterated in the NALSA judgment, MSJE report, the Tiruchi Siva Bill, and the Parliamentary Standing Committee recommendations.
3. Bill does not address accountability measures, within the state and its functionaries, police violence, violence from natal families, etc.
4. Bill is inadequate for the protection of transgender persons as it uphold the criminalisation of transgender persons for traditional sources of income such as begging, while denying any opportunities in education, employment, healthcare, etc. or recognising rights to marriage, adoption, property, etc.
5. Bill upholds lighter consequences and penalties for discrimination and assault on trans people compared to cisgender people.
6. Bill violates the fundamental rights of transgender persons to live where we please, stating that even as adults with the right to free movement and association, we must either stay with our parents or approach a court.

Trafficking Bill

1. Bill's is unclear with respect to existing laws which already penalize trafficking and exploitation of trafficked victims for sexual exploitation, bonded labour, contract labour, and inter-state migrant work.
2. Bill goes against fundamental principles of criminal justice and the Indian Constitution by creating new offenses unrelated to trafficking, use of unclear sentencing policy, vesting excessive powers in the police, etc.
3. Bill ignores and furthers the failures of existing 'protection' homes, fails to hold magistrates accountable, and explicitly bars victims of trafficking from accessing the legal remedies that every citizen of India is entitled to in the name of 'protection'.
4. Bill lacks consultation with trade unions, labour groups, sex workers, and transgender communities, specifically with respect to impact on informal labour, including begging, sex work, and domestic work, thereby categorically targeting marginalised communities.
5. Bill does not hold accountable state actors and employers, but instead declares one's choice and form of labour and sustenance as trafficking and prescribes excessive punishment for the marginalised communities engaging in these form of labour.
6. Bill criminalizes the administration of hormones and other medicines, failing to distinguish between coercion and assistance in accessing gender affirming hormone therapy.
7. Bill does not distinguish between voluntary sex work and trafficking.
8. Bill is against international legal norms which focus on human rights and a victim-centred approach

For more information, contact: 9972736749, 9620889944